

Στο απόσπασμα αυτό από την ιστορία του Θουκυδίδη, οι στρατηγοί των Αθηναίων συσκέπτονται προκειμένου να αντιμετωπίσουν τη δύσκολη κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει το εκστρατευτικό τους σώμα στη Σικελία.

Οἱ δε τῶν Ἀθηναίων στρατηγοί ἐν τούτῳ
ἐβουλεύοντο πρὸς τε τὴν γεγενημένην
ξυμφορὰν καὶ πρὸς τὴν παροῦσαν ἐν τῷ
στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἄρρωστίαν. Τοῖς τε
γάρ ἐπιχειρήμασιν ἐώρων οὐ κατορθοῦντες
καὶ τοὺς στρατιώτας ἀχθόμενους τῇ μονῇ·
νόσῳ τε γάρ ἐπιέζοντο κατ' ἀμφοτέρα, τῆς τε
ῥας τοῦ ἐνιατοῦ ταύτης οὔσης ἐν ἣ
ἀσθενοῦσιν ἄνθρωποι μάλιστα, καὶ τό χωρίον
ἅμα ἐν ᾧ ἐστρατοπεδεύοντο ἐλῶδες καὶ
χαλεπὸν ἦν, τὰ τε ἄλλα ὅτι ἀνέλπιστα αὐτοῖς
ἐφαίνετο. Τῷ οὖν Δημοσθένει οὐκ ἐδόκει ἔτι
χρῆναι μένειν, ἀλλ' ἀπιέναι ἐψηφίζετο καὶ μὴ
διατρίβειν.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ἀρρωστία: η ασθένεια, αλλά και η απροθυμία

ἄχθομαι τινι: δυσανασχετώ με κάτι

ὁ ἐνιαυτός: το έτος

χαλεπῶς ἔχω: βρίσκομαι σε δύσκολη θέση

χαλεπῶς φέρω: αγανακτώ με κάποιον

διατρίβω: χρονοτριβώ, καθυστερώ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Στο χρονικό αυτό διάστημα, λοιπόν, οι στρατηγοί των Αθηναίων συσκέπτονταν και για τη συμφορά που είχε συμβεί και για την παρούσα καθολική έλλειψη φρονήματος στο στράτευμα. Γιατί έβλεπαν και ότι στις επιχειρήσεις τους δεν είχαν επιτυχίες και ότι οι στρατιώτες δυσανασχετούσαν από την παραμονή τους εκεί· επίσης, γιατί υπέφεραν από τις αρρώστιες για δυο λόγους, και γιατί δηλαδή η εποχή του έτους ήταν αυτή, στην οποία κυρίως οι άνθρωποι προσβάλλονται από αρρώστιες και συνάμα γιατί η τοποθεσία, στην οποία είχαν στρατοπεδεύσει ήταν ανθυγιεινή και γεμάτη έλη· επιπλέον γιατί η γενική κατάστασή τους φαινόταν απελπιστική. Έτσι, ο Δημοσθένης είχε τη γνώμη ότι δεν έπρεπε να μείνουν άλλο εκεί, αλλά αποφάσισε να φύγουν χωρίς καθυστέρηση.